

Brev till Selma Lagerlöf från Valborg Olander: 1924-1925 maj - 49

Olander, Valborg,

HS L 1:1

Karlskrona 99 den 17 Febr. 1925.

Min älskade, så oändligt efterlängtat!

Tänk, en sådant öde att vara utan telefon! Jag hade ju hoppats ju höra din röst i kväll, men annorlunda var det beslutat.

Strax i morse ringde jag till Henrik, fick svaret: "påringt", men därmed var det också slut. Ingen möjlighet göra sig hörd. De veta om min belägenhet på Stationen, men de vet inte de skicka hit någon. Du kan förstå jag är strandtält, med de stora avständerna, och så mycket jag behövde reda upp telefonledet!

Emellertid gick jag till banken
vid Karlaplan och fick äntligen
fått på Henrik genom telefonen
där. Han lovade skicka påsar
redan i kväll till mig, så att
de komma väl samtidigt med
dessa under. De färdiga kapslarna
trodde han skulle komma redan
i början av nästa vecka, och du
bad jag inte om att han skulle
sända några påsar i förväg.
Han sade, att när affären
kommit riktigt i gång, skulle
vi köpa en påfyllningsmaskin
från Tyskland, som fyller - jag
minns inte hur mycket per dag -
och kostar bara 3200 kr.

Den kooperativa Konsumtions för-
eningen har redan beslutat vid ett
loft av, men var glad, om jag också talade
med fru C. Smidström. Hans affärer
hade ståt ställa under Jan. & Febr, men
nu började det bli litet tv i skinkorna!
Om mig ville han ha 1/2 kilo mjöl
från att fylla en kapsel med och ha att
visa.

Augusta överraskade mig till middagen
i dag, med soppor, kokt av mörbäck
skrädder krossmjöl, som varit havre-
soppor med russin i. Den var så kraftig
i smaken, att jag måste spåda med
litet tunn i torkskobusgröda, och
du blev du utmärkt. Det var också
stuvad lake men du var inte så fin i
köttet som Pykeuslutan.

Och så långt har jag kommit,
innan jag sagt det, som hjälper mig
närmast på hjärtat!

Jag vet inte hur jag riktigt
skall kunna uttrycka vad jag
känner, när jag tänker på de nu
gångna, för mig så hjuvliga, för-
tjusande rekorsna hos dig. De
ha försvunnit som en dröm, och
när jag satt på läget i går och
levde igenom alla dessa stunder,
då jag fick sitta i din närhet och
lyssna till allt förtjusande, som
du säger, och öresueltan bli
bortskämd som en prinsessa i jag
om allt det materiella, så måste jag tänka
att jag inte kan vara any glad (oh)
Tack så mycket

Men jag var också lednen vid tanken på att jag kanske var alltför egvis till, som länade dig. ett rovt för alla dessa in- och utlännings-attacker. Egentligen hade jag alltid tänkt mig, att du önskade bli ensam för att få författa, bara alla dessa brev vore expedierade.

Men låt nu åtminstone alla utländska vara sk, som inte äro från dina ordinarie korrespondenter, och skicka dem till mig! Kanske behöver du inte trocka dig ens med att läsa dem, utan kan överlämna åt mig att skicka förslag till svar?

Som sagt, jag har något slags sam-

vetsförberädelser för att jag skulle
 drig. Mitt egentliga hinder var min
 egen bokslaktion, som skall om-
 besörjas hos redaktörerna om
 lördag, sista mottagningen. Tid bröjer
 jag mig om Idun och Anna H-t's förelä-
 ning! Aktsammans utgick ifrån
 min förmodan, att du behöfde
 vara ensam så fort som möjligt,
 och när du sade, att du inte var klar
 och säker på vilkundera planer du
 skulle fullfölja, styrktes jag i den
 tanken.

Men tack, åtskade, för allt, vad
 jag har dig att tacka för - kärlek
 och överseende och en så förtjusande
 godhet!

x) Ja, det blev spår, och jag himlar inte skammen om.

Det synes inte, att jag sitter och
 gråter av kärlek och längtan, men det
 gör jag. ⁴⁾

Ålorkan är mycket. Jag skall
 fatta mig kort, när jag berättar om
 dessa.

I Sala uppträdde jag red. Hellberg.
 Ni promenerade en halvtimme, för
 mig, under vagusvällningen, och jag fick
 höra om hans bokplaner. De äro inte
 fixerade än, men boken kommer ut i höst
 eller till jul. Han tycks vara bror eller
 s. d. vän med K. O. Bonnier, vilket inte hindrar,
 att denne är affärsman också gentemot tillhug.

När Bonnier fick höra om Hgs planer,
 stötkade han honom ett förslag, som var

bestyrelst lagre, än ved H-g redan om
hjuden av ett par andra förtag. Heltberg
skrev detta till Bonnier. Vi blev dock
så ivrig, att han följande dag lät skicka ett
brev med en vaktmästar ända in i Konsti-
tuationsutskottet där H-g satt, av innehåll:

"Vi byta om roller. Jag gör inget arbete.
De får begära ved de fordrar, och jag
lovat gå in på det."

Heltberg har nu av värmer blivit till
ändt vid begära Kolossal mycket, men
han ämnar inte föreslå mer än $\frac{1}{4}$ av
bestyrelsens pris. Han har gjort kalkyler
och kommit till det resultatet att i
allmänhet förläggaren får dubbelt
mot författaren. H-g anser, att

de bara ha lika mycket, och det tror
han de får, om författaren om för-
hoppningen får sin fjärdedel av
boklönspriset.

Förläggningen tycker han att du
får för liten med de där 75 kr. per ark.

Han var så frägers, d. v. s. intressad
att få veta om dig. Behövde, att
han skulle ta Stjerne-Kommittén
med sig till Mårbacka i sommar
för att sätta mera fart i insamlingen
till monumentet i Torshy?

Jag bifogar ett utförligare referat
av vännen Gunnar Gunnarssons
djärva framtidsplan, än vad Sthms-
tidn. haft. Och så en annälän av den
släktens Brander's "ornamj" bok.

Tusende tanker ten dig, du
søte, kære. Du vet inte hvor
lystlig du var. Jeg satt og
drömde om dig så länge. Dyke
var så vakker i søskenet,
det var vemodig at lämne
orken dit hærskardom.

Stått den alle: fuk. Sundys
inspektör, de små flickorna!
Skriver vidare, när något har
härnt. Bli inte fört på mig!

Min

V-g.